



Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 23. Recordatus est Petrus, &c. Etat Petrus it a obliuiosus, qualem illum describit Spiritus S. in nauclero vi tempestaris deiecto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

res. S. ore propositum Salomonis. Quis ille vir
macerius deficiens virtute, & ad extremam red-
ditus paupertatem quem Dominus solo oculo
foris intuetur exire ab humilitate sua, in quam
loquor fuerat, eius caput extulit quod deiecitum

Ed. 11. De laudes celebrandum excitavit: *Et homo mar-
tibus egens recuperatione plus deficiens virtute &
Abundans paupertate: Et oculus Dei respexit illum
in dno. Et extulit eum ab humilitate ipsius, & extu-
lit caput eius. Et intuetur foris in illo multus, & homo
cauerat Deum.* Mirare hic illum melius quam
oleo depictum in D. Petro *Homo maritimus ho-
mitem inquit laetitudinem, contraetm, eneruam
virentique delictuome: Egnis recuperatione.* quia
distribuit in sui totam, ve quis extrabunda per pie-
cipua *Plus deficiens virtute.* Cum virtus illa de-
ficeret quam pioanilla suis ostentabat animo-
sionibus: *Abundans paupertate:* Quandoquidem
diuitiarum gratia Dei pallus sit triste naufragi-
um. Aspexit illi Deus misericorditer, si mans
in illum oculos suos effecit: *Oculus Dei respexit
illum in dno.* Considera illum quam velociter se
ad illa propinat domo in qua peccavit, animo
struamion, quia quis se deiecerat in culpam,
quo reman emina obsequit, elatutque fuit: ve
caput ficut Ecclesiae. O quanta nobis hinc ad-
miratio, quanta Deo gratias agendi materia,
quanta ratio diuinam eius extollendi misericor-
diae, diuinam gratiam etioque vites predicau-
di: *Mirantur multi, & honorauerunt Deum.*

§. 23. Recordatus est Petrus, &c. Erat
Petrus ita obliuiscus, qualem illum describit
Spiritus S. in nauclero vi tempestati derelicto.

Petri ante attende remedium. Christus in-
choat, & sequitur Petrus gratia illius dono-
que confortatus. Primo: Christus respexit
Petrum quomorum est cor eius effaciter, & re-
cordatur Petrus verborum Christi. *Et recordatus
est Petrus &c.* insigne complectuntur hac verba
mysterium, *Recordatus est Petrus.* Ve sapio, vrunt
tur Eysag: dicit hoc verbo, formam spectantes
quam ante praehabimus in qua nobis describit
Salomon peccatorem extra spem salutis constru-
tum, ve illud notat Moralit Doctor D. Greg. ex
quo hoc simpliciter Venera Beda: *Et vris quasi dor-
mientis in medio maris. Et quasi sopitus gubernator
amissis clauis, & dicit: Verberauerunt me, sed non do-
luit: exacerbat me, & ego non sensi.* Qualis est ob-
lucio nauclero nauisq, director, quando medio
maris tempestate nimis horrenda iactatus & pro-
stratus corruit quasi lethargicus, cui claus de

manibus excidit, cui nauim venti quaquauesum
rapimus, nec ad illam aduertit, quam fluctus ven-
daq, percutiunt, satis robusta, vt illum in frusta
discepan, & nihil horum sentit. Ad scopulus nau-
is illidit, vt iam non nisi mergenda timeatur.
Si tunc quispiam illum apprehenderet, & altius
ad aures illi vociferaretur, sic vt sui recordare-
tur, quam attonitus assurgeret, periculum sibi
conspicuos imminens submersiois, nauim la-
ceram atque conuulsam? Heu aetate Deus, in
quod delapsus sum infortunium? Serini potest,
vt ad hanc passus sum me trahi perditionem?

O maxime nauis Ecclesiae Petre gubernator,
heu qualem te conspicio in medio pelagi Iudaici
populi, sauis turbati quam vniquam quis vide-
rit oribus Oceano. *Erat Petrus in medio co-
rum,* ait D. Lucas. *Obdormiuit Spiritus tuus ti-
more metus, prostratus, quo clauis soluiti ra-
tionis & fidelitatis alij magistro seruida.* Quam
dine illi venti distrahunt in transversum, quam
fortiter impugnant illum turbines ex ore illorum
a quibus hinc ab vno illinc ab altero interroga-
tur & premitur: vtrum hominis illius sit ipse dis-
cipulus: quos clus ex verbis illorum non pati-
tur, qualiter in omnem trahitur partem, donec
tandem in praecipitium demergatur negatione
adeo profunda cum iuramentis disilque impre-
cationibus: Hic haeret insensibilis, nec damni
sui memor, & perditionis obliuiscus, vt homo
somo oppressus profundo nimis & lethargico.

Hac opportune tempestate Deus oculis suis
diuinis fauorem suae manus embrat potentissi-
mae, qui rapiat illi cor, talique percussat impul-
su, vt sui memor erigat: *Et recordatus est Pe-
trus:* vel is qui ex profundo expurgatur som-
no, reco datus verbi Magistri sui, & eius quod illi
tam constanter promiserat: intime cognoscit
peccatum a se commissum, considerat qualiter
ambulauerit, expendit quantam percurreret ter-
ram breui temporis intervallo in tantum zuma
sua dispendium: se lugeat vixit culpa: vt scopulis
illidit, tantoque periculo expositum: vt iam illi
nullum humanum superstit saluando remedium,
nec praestare possunt omnes licet in vnum homi-
nes conueniant: quid homines dico? Conspiciunt
omnes Angeli, cunctaeque creaturae, nihil effi-
cient. Haeret attonitus, stupefactus, timore con-
cussus, & hoc agit, quod, sicut ille, cui nauis
vi tempestatis contracta dissipatur in partes,
mortalibus procurat anxietatibus apprehende-
re sibi tabulam qua saluus naufragium euadat;
sic ille tabulam apprehendit poenitentiae, quam
D. Hieron. (Ex quo hoc simpliciter S. Theologia)

Luc. 22.

55.

II.

Petri
conver-
sio
luctulou
descri-
tur.

Q o a vocat

D. H. T. vocat: *Secundam post novissimum tabulam* atque *L. 5. in E.* ad hoc ipso momento fecit de medio turbae *il-*
zech. in t. huius, perditionis suae occasione atque de palatio,
 16. *Ch. 1.* quod locus fuerat in quo deliquerat, imo & de
ps. 8. ad civitate, summo, incipit planctum cum suspiriis
Dimeria. de corde ferventioribus, cum lamentationibus
 linguarum suarum tristoribus, cum lacrymis ex oculis
 vberioribus, pectus suam acriter percutiens, &
 quasi manum suam in seipsum vindex iniuriae
 retorquens in haec verba: *maestissimus prorumpit.*
 Heu me miserum! heu me amicum proditorum!
 heu filium ingratum! heu factum discipulum!
 heu infamem Apostolum! heu canos capitis
 in gominiosos! heu potendam senectutem! heu
 annos infelices! heu linguam sacrilegam! Et quis
 mihi det potestatem iustam de te sumendi vin-
 dictam? O ceteri sanctissimi quomodo non igneos
 contra me radios emissis! O terra qua ratione
 finem tuum non aperuisti! O mi Magister a-
 mantissime quam insidam tibi servavi amicitiam?
 quam perseverè tibi respondi? Et quomodo post
 hac audebo eoram te levare faciem meam
 robore confusam? Quae tantam potuit
 pietas perferre prodicionem? Quae tanta patientia
 fuit ingratiudini? Quid Pater tuus aeternus
 dicturus, qui dono proflus eminenti diuinam
 mihi concessit lucem quae te cognoscerem, teque
 confiterer? Quid Spiritus tuus coelestis, qui ad
 tantam me sustulit gratiam, & inspiravit ut ma-
 nifestarem quisnam tu esses, tuque persona dig-
 nitate? Quid obiciunt Angeli testes benefi-
 ciorum donorumque ineffabilium quibus me
 cumulasti? Quid mei condiscipuli, qui praesentes
 viderunt quantum me reliquis praetulisti, mea-
 que audierunt promissa illis tantopere iniuriosis?
 Porro Domine mi, & aeterna sapientia, à longè
 meas intuentis es offensas gravissimas: cum sic in
 particulari me docueris ut non solum ignosce-
 rem, offensam meo sepius, sed sepius sepius
 sepius, quatenus in hac occasione, sicut memini
 quoties te negaverim ex infirmitate lapsus,
 etiam recorder illius numeri sepius sepius
 sepius & infinitis, quibus tua parceret misericor-
 dia ad illam contrito confugiendi.

§. 24. Et egressus Petrus foras, fleuit
 amare. illa lacryma verius fluunt de oculis
 Christi, quam Petri, qui creant in illo Ar-
 cturum & Oriona.

57 Hic igitur modo verè aggressus est Petrus
 poenitentiam, eamque adeo fortè, ut videret
 sua comprimens viam & fessicaci dolore

soluerit habens lacrymis, & oculis munitis
 fontes cepit eas effundere copiosiores. *Ex*
Petrus foras fleuit amare. O sanctae lacrymae
 uum laudis sortidioribus, & fortidioribus
 animae maculis efficacissimum: quatenus enim
 vos videam ex oculis Petri dimanantes, vultu
 tamen vos orientes video de primo & cognati
 profuente, ex oculis inquam Saluatoris, quos
 per oculos fixit Petri. Nemo satis admirari
 quas de petra pleno gurgite scaturientes: petra
 in ea vires non fuerant, ut in interiori eius danti-
 mo fons emanaret adeo copiosus, si vix illa
 mica super eam non caderet, cuius idcirco
 citi, tamen ita fuerunt efficaces, ut mollescent
 eius duritiem, interiora eius converterent in
 mina aquarum vberissima. De quibus sic
 David: *Qui convertit petram in stagna aquarum*
 & rupem in fontes aquarum. O pissima
 quam appositè tibi Magister tuus per te
 invidit: etenim hodie istae petrae prodigiosa
 timore peritiam obduravit: porro super te
 reledit visus eius potentioris: haec enim
 cordis intima, tuum illuminavit intellectu, man-
 excitationem memosiam, etiam demique voluntatem
 inflammavit. Hic est fons ille inquam lacryma-
 rum originalis: illas etenim, quae ex vera
 animi contritione, & virtute pollent abiectionis
 et inimicibus tota non potest creata condere
 ra. Effectus sunt oculorum Dei, qui pissima
 misericordia se convertit cum oculis diuinae
 lux gratiae animam eius intuetur.

Non omnes lacrymae tales sunt: nam et do-
 cet nos D. Paulus plures effudit Elia quibus
 propinquituram praereptam à Jacob sibi recep-
 ret, quam sacrilegè lentis edibus vendiderat, nec
 tamen illi profuerunt. Copiosè pariter fuerunt
 quas impius effudit Rex Antiochus, & inter
 plorando moreretur nullum ex his sibi lacry-
 reportavit: & credo similiter non modicè fuisse
 proditoris Iuda lacrymas, cuius tanta fuit poe-
 nitentia, ut tolerabilis iudicaret sibi vna
 adimere, quam tali poena coangustatum sup-
 vivere, quam in corde suo propria ipsius causa
 bat culpa prodicionis: verumtamen nihil illi
 profuerunt: quare: quia non profuissent ex
 intuitu Domini ad cuius oculos lucerent
 conclusi sunt oculi, ne per ipsos lux illorum
 celestis ingrederetur.

Magnus ille sapiens Eliu cum Job animosè
 disputavit circa opera potentiae Dei perclationis
 & illi quoddam proposuisset magnam ab
 quirit attentionem. Ausculta Job autemque
 ge. tibi namque dicturus sum opus quod
 cetera